

Johann Bacmeister

**Programma Quo Rector Academiae Rostochiensis Joannes Bacmeisterus Med.
D. Prof. P. & Poliater ad solemnes Exequias funebres Quas Amplissimo ... Viro
Dn. Henrico Rahnen, I. U. D. & Professori celeberrimo ... Vidua & Liberi
Moestissimi Hodie hora Prima paratas cupiunt; Omnes omnium ordinum Cives
Academicos officiose & peramanter invitat**

Rostochii: Kilius, 1662

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn775827940>

Druck Freier Zugang

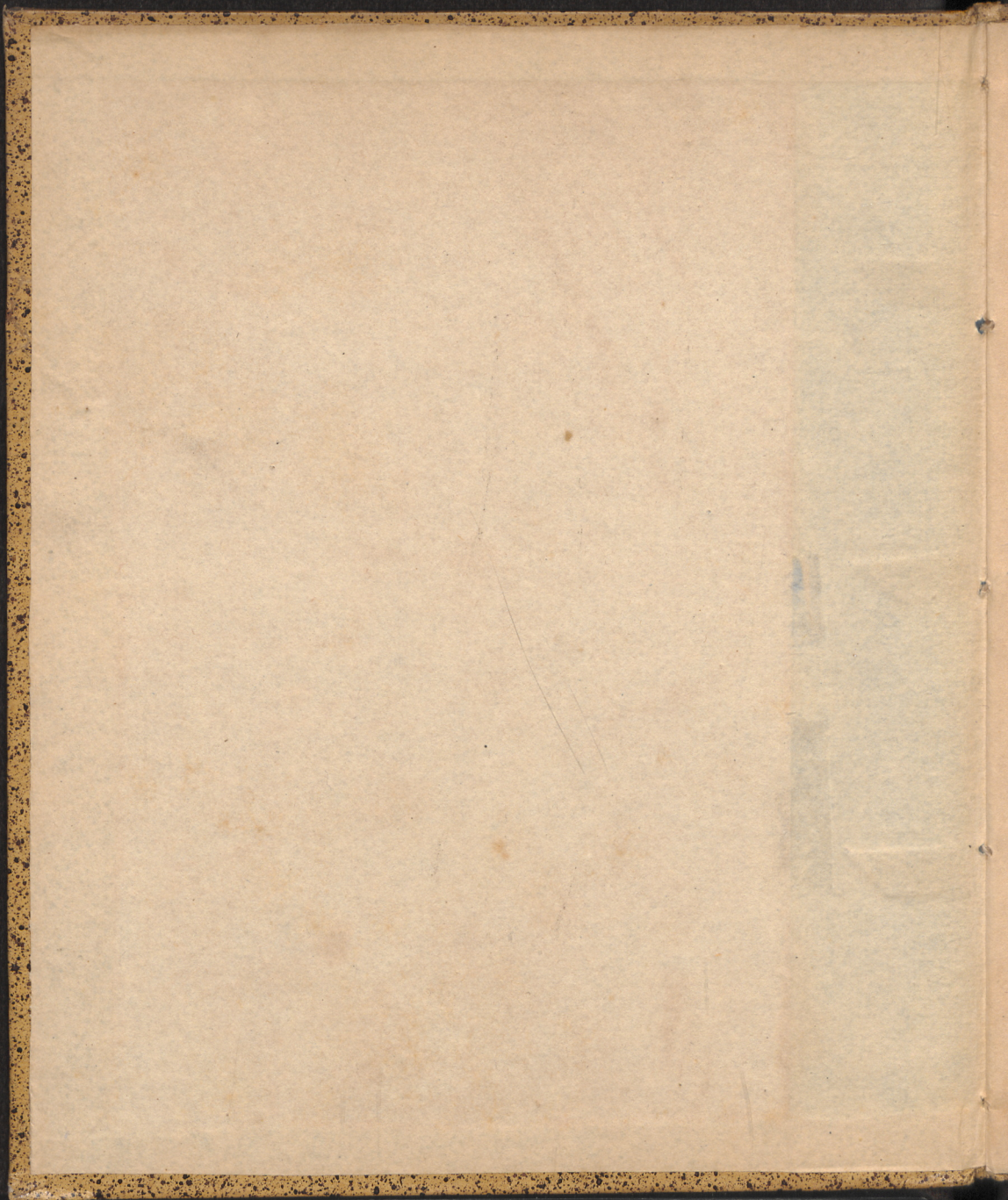

Bacmeister, J.

in

H. R a h n e .

Rostock, 1662. /c

PROGRAMMA
Quo
RECTOR
ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS
JOANNES BACMEISTERVS

Med. D. Prof. P. & Poliater
Ad solennes Exequias funebres

Quas
Amplissimo, Consultissimo & Excellentissimo
VIRO

DN. HENRICO
RAHNEN,

J. U. D. & Professori celeberrimo, Duca-
torii Assessori gravissimo, nec non to-
tius Universitatis Seniori venerando, Colle-
gæ nostræ desideratissimo

Viua & Liberi Mœstissimi

Hodie hora Prima paratas cupiunt;

Omnes omnium ordinum Cives Aca-
demicos officiosè & peramanter
invitat.

ROSTOCHII,
Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr. 1662

3 Edemptori nostro JESU CHRISTO terræ carceres perrumpenti, gloriosè resurgenti & de Morte, Mundo, Diabolo totaq; stygiâ cohorte devictâ triumphanti, exactis feriis Paschalibus voce ac mente devotâ & gratâ pœanas & epinicia certatim accinuimus, memoriâ simul miraculosi transitus populi Israelitici per mare rubrum reco-
luimus, agnûm Paschalem stantes & lumbis cincti comedi-
mus, & ad beatâ ex hac vitâ in æternâ Palæstinâ emigrationē animū præparavimus. Agno paschali condimenta nō mellea, vel saccharo conspersa, sed salgama ex lactucâ amarâ confecta apponebantur, quo typo epulum agni non signibus & delicatis, sed calamitatum amaritudine tinctis exhiberi significatum fuit. Nutrimentum agni qui expetunt & mare hujus vitæ rubrum feliciter transfretare desiderant, embammata quoq; pungentia & γλυκύπικρα gustare & alacriter concoquere & Jubilis Paschalibus lugubres lēssus & nēnias miscere oportet. Mixturam hanc Christiani milites pii experiuntur, morbis variis afflicti, fluctibus pelagi hujus mundani concussi, à Pharaone similivè Mavorte fugati, pressi, ad Mare rubrum deducti, Virgâ verâ Aaronis idfindentes, naulo peccatis merito exsoluto, sicco pede transeunt, morti & satanæ spicula, hastas & aculeos feliciter adimunt, & hinc opima spolia in triumphum ducunt. Hisce
trophæis

erophæis instructi facillè Cacodæmones & Infernales furias
subinde novos insultus machinantes repellunt, Bellonæ di-
ritatem coercent, metum mortis excutiunt & ex Metroco-
miâ hacce Ægyptiacâ per vastum maris rubri pelagus in
Cælestis Canaæ tuta metâcia securè migrant, in iisq; *Qua-*
simodogeniti, cum omnibus piis æternum Pascha celebra-
ntes, tripudiant. Hujus migrationis felicitatem omnes in
Domino morientes & in Christum resurgentes experiuntur.
In quorum numero meritò censemus Virum Amplissim um,
Consultissimum & Excellentissimum DN. HENRICUM
RHANEN J. U. D. & Profess. Celeberrimum, Ducalis Con-
sistorii Assessorum gravissimum, Senioremem hujus nostræ Aca-
demiæ Venerandum, qui ut decursum vitæ piè transegit, ita
procellis pelagi mundani variè exagitatus, tandem Chri-
sto Salyatori verè *Quasimodo genitus*, ad Paschatos cœ-
lestis celebrationem sub vexillo Triumphantis victoriosi Re-
demptoris in æternum sanctorum tanquam in tutissimum
portum, ubi dolor non sentitur, gemitus non auditur, bo-
num æternum possidetur, delatus est. Grave, fateor, vulnus
hujus celebratissimi Viri obitu Academiæ nostræ inflic-
tum est, & haud scio, an ullum à longo tempore gravius. Ami-
simus enim Virum varia doctrinâ & multijugâ lectione,
quemq; omnis politioris literaturæ ἀρετήν & χάριτα me-
ritò appellare possumus, magnum hujus Scholæ decus &
ornamentum. Nolimego quidem malè ominari, sed dum
abripi & è medio tolli videmus illos, quibus tanquam tibi-
cinibus & columnis hæc Academia suffulta fuit,
quid aliud sperare possumus, quam magnum literis infor-
tunium impendere? Sed hoc DEUS omen avertat: cui, quia
ita visum est, ut Academia nostra tam illustri lumine priva-
retur, in divinâ ejus voluntate libenter acquiescemus, &
quò justiores nobis sunt causæ doloris, eò acrius in honore
hujus

hujus viri & morte decorandâ annitemur. Anne autē cuiquā
mirū videbitur, si mihi almæ matris Academiæ calamitatē
deploraturo, cujus jam toties paucis ab hinc annis animum
dirus pertransiuit gladius, è morte tot clarissimorū Virorū,
novā subinde clade acceptā, idem contingat quod Bartho-
lomæo Sotino apud Alexandrū Pontificē, Demostheni Græ-
corum Oratori apud Philippum Regem, Herodi Attico corā
Marco Antonio, Heraclyto Lycio coram Severo Principe
causam oraturis, aliisq; disertissimis Oratoribus contigisse
Historici perhibent, quod verba facturi, siue splendore &
authoritate eorum, coram quibus dicere constituerant,
perculsi, si verei, de qua dicere parabant, aut gravitate aut
dignitate deterriti, obmutuerint. In summis habentur
mortalium bonis, & sunt quoq; non apud Vulgus saltem,
verum etiam alios, quos à plebe sejunxit vel virtus vel do-
ctrina quædam singularis, Patria, Parentes, educatio, inge-
nium, res familiaris, favor bonorum, Conjugium blan-
dum, proles ingenua, & quibus insuper quotidie indige-
mus in hac vitâ homunicationes miseri. Plurimum enim in-
terest, quā quis gente ortus prodeat, cum alia nimis sit bar-
bara, alia ob superbiam vel levitatem, vel voluptates male
audiat, hæc sub aëre crasso nil nisi crassum, illa inter scopu-
los nil nisi durum producat. Nec minus refert, quales
sint qui te generent; ex bonis enim plerumq; boni, ex ele-
gantibus nascuntur elegantes, atq; elucet in parvulis majo-
rum virtus quælibet. Nec tamen nasci satis est, aut vultu
referre atq; indole etiam Progenitores tuos, quæ in te gli-
scit ingenii scintilla accendatur oportet, ut non tibi solum,
sed pluribus quoq; luceas aliis, qui per te, ubi opus erit, vi-
deant, in quantis tenebris vel pravorum seductione, vel et-
iam errore proprio sedeant. Necessaria si tibi desint, dole-
bis, neq; enim emergere poteris absq; mediocri rerum in-
quibus

quibus vita nostra consistit, possessione atq; usu. Habeas su-
premi numinis benignitate, requiritur, vel per Parentes, vel
per amicos & fautores, unde edas, quo succrescens & te &
quoscunq; tuos esse aliquando iusserit DEUS, largiter alas;
Hæc verò omnia uti jucunda sunt, ita ægerrimè relinqui-
mus, quod per varias, quibus obnoxii sumus, calamitates
accidere videmus quotidie singulis, modò enim desolari
cernimus Patriam, amittimus Parentes atq; cognatos, ja-
cturam facimus vel quorundam vel omnium bonorum, de-
stituimur amicis, orbamur liberis & quicquid magni facie-
bamus, aufugit cum dolore nostro. Maximè autem terri-
bilè est, nos ipsos, dum adhuc viget ingeniũ, neq; quidquã
deest rerum necessariorum, inter complexus nostrorum de-
ficere, & cum Medicorũ industria præstare nil possit ampliò,
animam exhalare, extensos jacere sine motu, malè olere, ef-
ferri, sub terram recondi, in cineres verti, ut spes super-
esse videatur nulla, quæ vel ipsis vivis derelictis solatio esse
queat, nisi divinitus revelatum dogma nos doceret, super-
esse aliam vitam, multoq; hæc meliorem, in quam migre-
mus quotquot hic p̄ie atq; ex præscripto Salvatoris vixi-
mus. Omnia hæc enumerata capita desideratissimi nostri
Dn. Collegæ personæ accommodabimus, & ejus vitæ pri-
mum ortum, progressum & egressum paucis delibabimus.
Simonides Patriam gloriosam homini virtute prædito or-
namentum, Civem laudatum Patriæ decus esse dicebat. Fœ-
nerari lucem à patriâ Viro huic non est necesse, quin eum
Patriæ suæ splendorem auxisse constet; Patria tamen ipsi
non Ithaca Ulyssis; sed Mundi hujus lucem, si modo lux di-
cenda est, primum intueri ille cœpit in Germaniæ gentis
bellicosæ atq; optimarum literarum cultricis Saxoniam, Brun-
svvici, vel ut alii appellant, Tubifurgii in Civitate Saxoniam
Metropoli, atq; Brunone, Ducis Saxoniam filio ejusdemq;

conditore, nomen obtinente, anno post Christum natum
MDCI, die XIV Februarii, ortus à Parentibus longe Cla-
rissimis, Patre Viro Amplissimo, Consultissimo & Excellen-
tissimo, DN. HENRICO RHANEN J. U. D. primum.,
Ducatus Brunsvvicensis Practico felicissimo, nec non Syndi-
co Civitatis Helmstadiensis gravissimo, postmodum vero
Ducis Luneburgicæ Viduæ Winsensis Consiliario. Matre
verò fœmina castissima CATHARINA Reichen / ex peran-
tiqua & nobili Rikiorum, Ducatus Brunsvvicensis familiã
oriunda. Avum Paternum nominavit Virum Integerrim-
um HENRICUM RHANEN, Civem olim Neobranden-
burgensem hujus Ducatus Mecklenburgici. Aviam verò
Paternam matronam lectissimam Meckel Baden. Avus Ma-
ternus ipsi fuit Vir Magnificus, Nobilissimus & Amplissimus
DN. BARTHOLDUS Reiche / primum in Academia Lipsi-
ense Professor celeberrimus, postmodum verò redux ex Ita-
lia, ubi in Academia Bononiensi gradum Doctoris in utroq;
jure assumpserat, Illustrissimi ac Celsissimi Principis ac DN.
HENRICI, Ducis Brunsvvicensis & Luneburgensis, gratio-
sissimæ recordationis Consiliarius intimus, bisq; Legati vi-
ces ad Potentissimũ Poloniae Regẽ, nomine suæ Celsitudinis
summa cũ laude sustinens, nec non canonicato S. Blasii in
Ducatu Brunsvvicensi Decanus venerabilis. Avia Materna
verò Matrona eximiis virtutibus conspicua CATHARINA
Søncken. Possent longius Avorum nomina colligi; Verum-
& illud defuncto parum prodest; Miserorum siquidem
hominum est egere propriæ Virtutis, atq; in recessione Avo-
rum prolixum esse. Quasi quod olim ad Trojam pugnaret
Achilles, illud in numerum benefactorum posteris veni-
ret. Defunctus noster suo censu suoq; ingenio dives fuit,
majorum imagines ut calcar ad virtutem habuit, non-
quod ipse se ostentare vellet. Ex tam nobili ac clara prosa-
pia fuit

pia fuit ortus, de quo in præsens agimus, DN. D. RHANIUS
p. m. Collega noster, dum vivebat, cōiunctissimus, loco satis
illustri, adeò, ut, si in puero refert ex quâ affectione cœli
primum spiritum duxerit, quod vult Orator; & si non raro
majorum virtus in posteros transfunditur, quod fieri do-
cet experientia, non mirum sit ex tam fœcundo virtutum
semine, in tam benè mollito & honestate subacto agro
enatum esse huiusmodi florem, qui scientiæ & virtutis co-
ronam maximè ornaret, ac spectantium oculos nativa amo-
nitate plurimum oblectaret. Et hoc ipsum eò magis, quod
accesserit ratio conformatioq; doctrinæ, & assidua cultor-
um industria in schola tam Patria quam Wisuariense.
Postquam enim proximo post nativitate die per bap-
tismū regeneratus, & vix absoluto secundo ætatis anno, Dn.
Parente orbatus esset, à Matre in timore domini educatus
est, jactisq; in schola Patriâ primis literarum fundamentis,
non delicatuloꝝ more lacte materno enutrir, paternisq;
tantum laribus litare volupe duxit, sed nondum Ephebus
amore scientiæ, Anno M. DC. X. cum fratre Conrado Wi-
suarum ad Materteræ maritum, Virum Amplissimum &
Consultissimum DN. MATTHÆUM GERDESIUM tum-
temporis ibidem Syndicum Civitatis, iter subiit, ibiq; prin-
cipia in patria hausta ulterius excoluit, nullosq; labores,
sudores, algores, subterfugit, donec tandem hæc fratrum-
biga Anno M. DC. XVI. à Matre in Cœnobium Ilesfeldense
Ducatus Brunsvicensis evocata, ibidemq; in numerum
Alumnorum Celsissimi Principis recepta est, ubi tum tem-
poris juvenus accuratè erudiebatur. Quo in loco etiã per
tres integros annos gnaviter literis ambo invigilarunt. Et
quamvis Anno M. DC. XVII. Mater charissima mortem
obiret, atq; sic Virorum Excellentissimorum DN. D. VA-
LENTINI MOLLERI Decani, & DN. D. CONRADI CO-
LERS

LERS Canonici primū canonicat9 S. Blasii, postmodū vero
Celsissimi Ducis Saxonix Inferioris Cancellarii Magnifici,
se suaq; committere cogerentur, quæ res multis sapissime
exitium parare solet. Hoc tamen nihil obstante, feliciter
ibidem virtutum ac doctrinæ fundamentis positus, de Con-
silio Dn. Præceptorum atq; Tutorum Anno M. DC. XIX.
die XXIV. Octobris ad capeffendos uberiores ingenii fru-
ctus JENENSEM salutarunt Academiam, & in celebri illo
Lyceo, quæ feliciter cœpta erant studia, gnauiter per inte-
grum fere quadriennium, continuarunt. Anno M. DC. XXIII.
die II Maij ad illustre literarum Emporium Academiam
Lipsiensem se contulerunt, cum verò ob quædam emergen-
tia illic locorum non diu subsistere possent; Eodem anno
die scilicet XXIII Julii, Helmstadium concesserunt. Neq;
tamen *μαχαρις* noster pravo hujus seculi more, Musis in-
salutatis in Themidos sacraria irrupit, nec Accursianum
illud, *Græca sunt, legi non possunt*, in ore habuit nec humanio-
res literas, nec Latiam Grajamq; linguas fastidiit, sed hisce
velut alis adjutus, Parnassi cacumina non tantum transvo-
lavit, verum etiam iisdem quasi fidis remigibus juris Vasti
pelagi, exiguo temporis decursu, plenis velis, felicibusq;
ventis potissimam partem emensus ulterius iter cœptum
continuare annis quidē, ast, invadente Anno M. DC. XXV.
Helmstadium Peste, totumq; Ducatum Brunsvicensem
Exercitu Cæsareano occupante, locum mutare cum
Dn. Professoribus aliisq; Studiosis & alias Musarum se-
des quærere coactus est. Felici itaq; sidere cum fratre suo
Almam hanc nostram Rosarum Academiam ingressus est,
nihilq; de pristino erga literarum studia ardore remisit, sed
majori quam ante alacritate cœptam studiorum telam feli-
citer pertexuit. Quia verò alicubi benè vixisse commen-
dandum, proinde ut testimonia aliquot publica vitæ bene
actæ

acta obtineret, aliquoties sub Præsidio Virorum hujus Academiæ eo tempore
in Jure celeberrimorum summa cum laude de Materiis juris gravissimis re-
spondit, inq; illis exercitiis Academicis strenuum sese gessit Athletam, donec
Anno M. DC. XXIX. à Nobilissimo & Strenuo Viro GEBHARDO ab AL-
VENSLEBEN Erxlebiæ vocatus est, ut Advocando & Consulendo ipsius
præfesset rebus, cui spartæ etiam per annum & quod excurrit fideliter præfuit.
Cum verò in excidio Urbis Magdeburgensis omnia Acta juridica nominati No-
bilissimi viri incedio perirèt, nò potuit ulterius officio illo Advocati noster pie
defunctus fungi, sed impetrata venia ad pristinas Musas rediit, & Anno M. DC.
XXXI hoc nostrum Rosetum secundà salutavit vice, nec non vicinam Gry-
phisvaldensem invisit Academiã, iterumq; ad nos reversus ob multiplicem
Virtutem & confirmatam eruditionem omnibus non tantum gratissimus
fuit, sed etiam ab Amplissimo Ducali Collegio Professorum obtinuit, ut Illu-
strissimo ac Celsissimo Principi Mecklenburgico DN. ADOLPHO FRI-
DERICO beatissimæ memoriæ, Domino nostro Clementissimo, ad Pro-
fessionem juris nominaretur, in quam denominationem factam Celsissimus
quoq; lubenti consensit animo; Obtenta itaq; Vocatione illa legitima Anno
M. DC. XXXII lectissima & pudicissima Virgo ELISABETHA von der
Ûppen/Nobilissimi & Magnifici Viri DN. CHRISTOPHORI von der Ûppen
J. U. D. & primum Consiliarii Mecklenburgici, postmodum verò Serenissi-
mi ac Potentissimi Daniæ ac Norvvegiæ Regis CHRISTIANI IV. gloriosissi-
mæ recordationis, Cancellarii filia dilectissima, ipso Pentecostes Festo, ipsi Sve-
rini desponsata est. His ita expeditis peregrinationum modicarum secum
expendit utilitates, & ut illas quoq; obtineret, per Ducatum Bremensem &
Frisiam Orientalem, confederatas Provincias Belgicas adiit, atq; perlustratis
Academiis celeberrimis Groningense, Franeckerana, Lugdunense, & Ultra-
jectense, per Selandiam in Angliam transfretavit, & postquam Londini per
aliquod temporis spatium subsistisset, Academiã Oxoniensem & Cantabri-
giensem invisit, indeq; in Galliam se contulit, & tam Lutetiæ Urbe totius
Galliæ primariã, quam Aureliæ Galliæ Celticæ Civitate nobilissimã, aliquanti-
per commoratus est, ut cum summis illis perfectæ literaturæ heroibus, qui
tum temporis in iisdem vivebant, conferret & ita in studiis se magis ac ma-
gis confirmaret. Propositum DN. RAHNIO erat, cæteram quoq; Galliam
perlustrare, audiendisq; quibus illa abundabat Jure Consultis præstantissimis
anni aliquã partem impendere. Sed hoc consiliu mutare ipsum coegerunt li-
teræ revocatoriæ; Quare per Brabantiam salvus quidem & incolumis hic tan-

de in quidem appulit, verum in ipso Itinere varias devorare molestias coactus
 est. A Latronibus quippe cum comitibus nocturno tempore intra Rhormun-
 dam & Venloem Urbes spoliatus non in exiguum vitæ discrimen incidit, ut
 taceam quæ Itinere maritimo propter tempestates perpeffus sit. Reversus
 itaq; summos in jure honores ambiit, quos etiam Anno M. DC. XXXII die
 XIX. Septembris, habita primum Disputatione Inaugurali, Decanus Specta-
 bilis Vir Amplissimus Excellentissimus & Consultissimus DN. ALBERTUS
 HEINIUS Senior, J. C. tus celeberrimus, more in Academicis recepto, publicè
 cum aliis sex competitoribus summo omnium cum applausu ipsi contulit.
 Præterlapsis post Promotionem aliquot septimanis, XXX scilicet Octobris
 ad Professionem juris introductus, & in Facultatem Juridicam, nec non nume-
 rum Consistorialium receptus est. Anno M. DC. XXXIV. die V. Februarii
 cum desponsata ante hac sibilectissima Virgine ELISABETHA von der Eyp-
 pen/ in jucundissima nuptiarum vincula se conjecit. Cum hac Uxore annos
 vixit octo sine jurgio sine offensâ, & quinque liberos ex amabili hoc conjugio
 ceu matrimonii fructus sustulit, tres filios HENRICUM, CHRISTOPHO-
 RUM & CONRADUM, & duas filias, MARGARETHAM nempe &
 CATHARINAM, quorum liberorum HENRICUS, CHRISTOPHORUS
 & MARGARETHA in ipsâ infantia vitam cum morte commutarunt: CA-
 THARINA vero primum Viro Consultissimo & Excellentissimo DN. HIÉ-
 RONYMO COCCHIO J. U. D. in matrimonium data, postea autem hoc
 defuncto marito, Excellentissimo ac Clarissimo DN. MARTINO COLLE-
 RO juncta, adhuc cum Fratre CONRADO, qui gnaviter in peregrinis locis
 literis operam dat, in vivis est. Postquam vero hæc ELISABETHA Anno M.
 DC. XLII die VII Aprilis in ipso puerperio extincta esset, Maritus quidem
 per se sequi annum Viduum thorum pressit. Cum vero ob labores publicos
 domui suæ ritè præesse non posset, ad secunda vota, suadentibus amicis,
 transit & Anno MDC XLIII. die XII. septembris Fœminam elegantissimis
 moribus & omnium virtutum matronalium laude apprimè decoratam EL-
 SABBETHAM, Viri Nobilissimi, Consultissimi & Excellentissimi DN. LAU-
 RENTII STEPHANI J. U. D. Illustris, ac Celsis. Duc. Mecklenb. Consilia-
 rii, Judicii Provincialis Vice-Præsidis, Consistorii Ducalis Assessoris, Uni-
 versitatis Rostochiensis Antecessoris ejusdemq; Senioris olim gravissimi fi-
 liam, Amplissimi & Consultissimi DN. LAURENTII MARQUARDI J. V. D.
 & Archiepiscopi Bremensis atq; Verdensis olim Consiliarii relictam Viduam,
 uxorem duxit. Hoc Conjugium bonis auspiciis captum tam feliciter utriq;
 cessit, ut ne voto quidem levius optare potuerint. Etenim cum hæc maritum
 sedulo

sedulo coleret, ad ejus nutum se totam componeret, è publico aut à libris ve-
 nienti curas & molestias placido sermone abstergeret, rem domesticam sin-
 gulari industria administraret, & nullum probæ ac prudentis matris familias
 officium omitteret; Ille verò uxorem mutuo amore complecteretur, haud
 aliter fieri potuit, quam ut ab accensâ nuptiali face usq; ad funebrem perpetua
 inter illos Concordia vigeret, qua nullum optabilius bonum Conjugi-
 bus evenire potest. Neq; hoc posterius conjugium sterile fuit, sed ex eod. m
 sex progerminare vidit elegantes flosculos *LAURENTIUM* scilicet, *CHRISTO-*
PHORUM, *ANNAM*, *JOACHIMUM*, *BARBARAM* & *ELISABETHAM*, e quibus
 quinq; Vitæ hujus ulura fruuntur & cum Matre dilecta obitum Parentis
 acerbissimis prosequuntur lachrymis; *BARBARA* verò patrem in caelestem
 patriam præeundo, turbato naturæ ordine, antevertit. Per totum vitæ tempus
 domitis cupiditatibus purgatoq; pectore *DEUM* colebat, non ad opinionem
 aliorum neq; ad vanam gloriam respiciens, sed id agens sedulo, ut potius
 esset, quam videretur pius. Nullum sanè diem à sacris meditationibus relin-
 quebat vacuum, rerum agendarum initium à precationibus capiebat, cere-
 moniis & precibus publicis lubens intererat, attente audiebat qui populum
 erudirent, nec ulla erat unquam tam horrida tempestas, nullum frigus etiam
 adultâ hyeme tam asperum, quod ipsum ceremoniis nondum finitis e tem-
 plo expelleret, aut à frequentandâ æde sacra avocaret. Cum verò nemo
 sit mortalium, in cujus pectore non hæreat aliquid labis vel nativæ vel con-
 tractæ per consuetudinem, nihil ipsi erat antiquius, quam ut statis anni tem-
 poribus, quicquid sordium concepisset, pia confessione elueret, & animo ad
 hunc modum depurato particeps fieret mysteriorum, quibus nobis verum
 corpus & sanguis salvatoris nostri exhibetur; Hac igitur virtute, quæ reli-
 quarum parens est, munitus, quid mirum si bellum omnibus vitiis indixit? Si
 voluptates, quæ sensuum utilitatione percipiuntur, repudiavit? Si fastum &
 superbiam fuit exosus? Si mendacium tanquam Pestem refugit? Si aures non
 patefecit adulatoribus? Si frenis iram compescuit? Si ab avaritia à sordibus,
 ab ambitione emancipatam mentem gessit? Si deniq; omnibus animi af-
 fectibus à rectâ ratione aversis januam præclusit & in legitima officii sui fun-
 ctione fidelem sese gessit. Ab eo tempore postquam in sanctæ Themidos
 Cathedra vestigium figere cœpit, nihil in se desiderari passus est eorum, quæ
 ad *Academiæ nostræ* dignitatem commodaq; conservanda, & amplificanda,
 facere viderentur. Docendi labores cum quadam voluptate & alacritate
 animi subibat, pensum suum accurabat probe; quicquid eruditum in doctis-
 simo pectoris sui scrinio possidebat, id cum Auditoribus, qui discendi studi-
 o arderent,

arderent, libenter communicabat: de obscuris clare, de dubiis enuclearè dis-
 cerebat, & quidem tanta cum dexteritate, ut res palam ante oculos ponere, &
 tanquam tabulas pictas in bono lumine collocare videretur. Consultus de jure
 speciem facti ejusq; circumstantias aurarià quasi staterà ponderabat, neque
 pro nutu consultoris, sed pro justitià causæ pronuntiabat, &, ut multa paucis
 comprehendam, non erat e Valetudinario illorum Jureconsultorum numero,
 qui sui quæstus causa fictas suscitant sententias, litesq; mirà arte sufflamant,
 &, quos semel in plagas suas compulerunt, eos non nisi depilatos dimittunt.
 Valetudine usus est per DEI gratiam prospera, nec variis in vita morborum
 insultus sustinuit. I. Aprilis de Cordis quadam anxietate conqueri cœpit, quæ
 tamen, adhibito à Me præscripto Medicamento, statim cessit: Altero die ipsum
 quidem decumbentem propter assumptum Medicamentum inveni, verum,
 de nullo præter lassitudinem membrorum amplius conquerentem morbo.
 Tamen illo ipso die circa mediam sextam Vespertinam fortissimà correptus
 Apoplexia præter omnium expectationem, subito ex hac Balthici littoris
 Academia, in Cœlestis justitiæ Templum placidissimà morte evocatus est,
 postquam vixisset Annos LXI, septimanas VI. & dies IV. Nobis in illo perie-
 runt quam plurimæ: Ipsi præter hoc mortale corpus nihil decessit. Acade-
 miæ nostræ hæc mors verius quam illius est. Hanc enim ille discesu suo vehe-
 menter concussit: huic orbitatem reliquit, ipse æternitate atq; immortalitate
 sempiternà cumulatur. Non illius igitur vicem, sed nostram piis lachrymis
 conditionem merito deflemus; Nobis namq; creptus est Vir qui annos
 XXIX. in Academia docuit, qui in eadem septies Rectoris Magnifici munus
 gessit; qui per XXVIII annos Ducalis Consistorii Assessor, & Cœnobii Virgi-
 nalis S. Crucis fuit Provisor: Merito igitur Mors hujus optimi Viri dolorem
 nostro Ordini, Mœrorè Collegis suavissimis, Squallorè Vxori & Liberis, luctū ac
 gemitum omnibus bonis affert, quem pro sua quisq; parte, dum justa funeri
 ipsius hodiè persolventur, testatum faciemus. Hortamur autem omnes Le-
 gum Academiae nostræ subditos, ut prodeant; Imprimis vero Dn. Stu-
 diolos, ut unà memores reverentiæ Magistratui debitæ ad defuncti Profes-
 soris exequias certò accedant, seq; publico hoc dolore percul-
 sos esse supremo pietatis officio significant.

P. P. Rostochii sub Sigillo Rectoratus IX. Aprilis
 ANNO M. DC. LXII.

GK

sedulo coleret, ad ejus nutum se totam componenti curas & molestias placido sermone abster-
 gulari industria administraret, & nullum proba-
 officium omitteret; Ille vero uxorem mutuo
 aliter fieri potuit, quam ut ab accensa nuptiali
 tua inter illos Concordia vigeret, qua nullum
 bus evenire potest. Neq; hoc posterius conjug-
 sex progerminare vidit elegantes flosculos LAU-
 PHORUM, ANNAM, JOACHIMUM, BARBARAM
 quinq; Vitæ hujus ulura fruuntur & cum Ma-
 acerbissimis prosequuntur lachrymis; BARBARA
 patriam præeundo, turbato naturæ ordine, ante
 domitis cupiditatibus purgatoq; pectore DEUM
 aliorum neq; ad vanam gloriam respiciens, se-
 esset, quam videretur pius. Nullum sanè diem
 quebat vacuum, rerum agendarum initium à p-
 moniis & precibus publicis lubens intererat, at-
 erudirent, nec ulla erat unquam tam horrida ter-
 adulta hyeme tam asperum, quod ipsum cere-
 plo expelleret, aut à frequentandâ æde sacra avo-
 fit mortalium, in cujus pectore non hæreat alic-
 tractæ per consuetudinem, nihil ipsi erat antiq-
 poribus, quicquid sordium concepisset, pia con-
 hunc modum depurato particeps fieret mysteri-
 corpus & sanguis salvatoris nostri exhibetur; E-
 quarum parens est, munitus, quid mirum si belle
 voluptates, quæ sensuum titillatione percipiuntur
 superbiam fuit exolus? Si mendacium tanquam
 patefecit adulatoribus? Si frenis iram compe-
 bus, ab ambitione emancipatam mentem gessit?
 fectibus à recta ratione averfis januam præclusis
 etione fidelem sese gessit. Ab eo tempore post
 Cathedra vestigium figere cœpit, nihil in se desi-
 ad Academiæ nostræ dignitatem commodaq; con-
 facere viderentur. Docendi labores cum quad-
 animi subibar, pensum suum accurabat probe; qu-
 simo pectoris sui scrinio possidebat, id cum audi-

aut à libris ve-
 omesticam fir-
 matris familias
 ceteretur, haud
 nebrem perpe-
 num Conjugi-
 sed ex eod. m
 cet, CHRISTO-
 HAM, e quibus
 ritum Parentis
 in caelestem,
 m vitæ tempus
 ad opinionem
 lo, ut potius
 tionibus relin-
 apicbat, cere-
 qui popul. um
 n frigus etiam
 r finitis e rem-
 m vero nemo
 ativa vel con-
 atis anni tem-
 , & animo ad
 nobis verum,
 ate, quæ reli-
 iis indixit? Si
 ? Si factum &
 ? Si aures non
 aritia à sordi-
 bus animi af-
 officii sui fun-
 æ Themidos
 eorum, quæ
 mplificanda
 & alacritate
 m in doctis-
 scendi studi-
 arderent,

